

פרשת תזריע מצורע

העלון לברכת והצלחת משפחת מערבי כל הברכות והישועות

כל הזכויות שמורות

אהל פינחס

אבות ובנים

שע"י בית הכנסת "שמואל הנביא" לעדת התרגום רח' שמואל הנביא 55

ביטוח חיים

סיפר הדרשן הירושלמי רבי שבתאי יודלביץ זצ"ל:

פסס, כאשר עמדתי לצאת מביתי, הגיע אלי אדם, וביקש לשוחח עימי בנושא דחוף מאוד, שקשור לפיקוח נפש ממש... כשמעתי שהדבר כרוך בפיקוח נפש, אמרתי לו שיקנס לביתי ואשמע את דבריו. נכנס האיש לביתי, ופתח תיקיה מהודרת, והציע לי לרכוש בסכום סמלי "ביטוח חיים"... "ביטוח חיים"? תמהתי - מה טיבו של ביטוח זה? והסוכן הסביר לי שבמקרה וחלילה יארע לי איהו פגע או אסון, ואני אפטר מן העולם, הרי שבני משפחתי יקבלו פיצוי נדיב מחברת הביטוח...

אמרתי לסוכן הביטוח: שמע נא ידידי, הרי אינך מבקש להציע לי 'ביטוח חיים', אלא 'ביטוח מוות'! הלא במקרה ואמשיך את חיי עד לאריכות ימים ושנים, לא אקבל מאומה, ורק במידה ויקרה לי אסון, יהנו יורשי מהתשלום המדובר. אבל לי, יש ביטוח חיים אמיתי, המעניק חיי נצח!

וכך אמרתי לו: כתוב בגמרא (מגילה כח:): "תנא דבי אליהו, כל השונה הלכות, מובטח לו שהוא בן העולם הבא"! אני בלומדי את התורה הקדושה מידי יום ביומו, רוכש לעצמי תעודת ביטוח חיים, אשר תעניק לי חיי נצח לעולמי עולמים, ואת פירותיו של ביטוח זה, עתיד אני בעצמי לאכול אפילו אם אאריך ימים ואגיע לשיבה טובה, שהרי כאשר אתייצב בפני בית דין של מעלה, הוציא את תעודת הביטוח שהעניק לי אליהו הנביא! סיימתי, ופני הסוכן חפרו...

ואכן צריכים אנו לדעת באמת, שאך ורק התורה הקדושה אשר אנו לומדים, היא זאת אשר בכוחה לבטח את חיינו לנצח נצחים, ומי הכסיל אשר יעזוב ביטוח חיים שכזה, המוענק לאדם בחינם, ומזכה אותו לאכול מהפירות בעולם הזה, והקרן קיימת לו לעולם הבא.

הבא נקפוץ על המציאה, ונרכוש את ביטוח החיים הנפלא אשר מציע לנו אבינו שבשמים.

המשיכו בחזרה על הלימוד!!

סע ידי לימוד התורה, זוכה האדם לתקו את כל מידותיו הרעות והגרועות, כגון גאווה וכעס וכיוצא בזה, וזוכה להדבק במידות טובות וישירות כן כתב המאירי בחידושו למסכת אבות, והובאו דבריו בסוף ספר יגדיל תורה. ואמרו במסכת שבת (לג.) סימן לגסות הרוח, עניות. ופירש רש"י בקידושין (מט:), מאי עניות, דתורה. "ובאמת רואים אנו בחוש, שכל אותם בעלי תשובה שהתחילו לבוא לשיעורי תורה בהתמדה, נעשו לבריה חדשה, ואינם מתנהגים כפי שהיו מתנהגים בעבר, וזאת משום שהתורה הקדושה שינתה אותם."

במדרש רבה כתוב: שאין גדול לפני הקב"ה יותר מ"אמן" שישראל עונים.

איש אחד שהיה מאושפז לזמן ממושך חוזר מבית החולים ומספר לחברו: "זוכר שכשהייתי מאושפז הרופא הבטיח לי שתוך שבועיים אני אלך על הרגליים הרבה?" עונה החבר: "כן, ומה קרה?" מספר לו האיש: "הוא באמת צדק, כדי לשלם על הטיפול שלו הייתי צריך למכור את המכונית, מאז אני הולך הרבה ברגל..."

דוקטור, האם אוכל לנגן בכינור לאחר הניתוח? ובכן, אינני רואה כל סיבה מדוע לא. נהדר, כי לפני כן מעולם לא הצלחתי...

מעשה שהיה

רבנו חיים בן עטר, האור החיים' הקדוש, היה עוסק במלאכת הצורפות באומנות רבה, אך ברגע שהיה מגיע לסך הכסף הנצרך לו, סיים את עבודתו והיה עוסק בתורה,

כאשר תם הכסף, היה חוזר למלאכתו. פעם רצה המלך להזמין כתר מפואר משובץ באבנים טובות ומרגליות מעשה ידי אומן, וכולם המליצו לו על הרב היהודי. המלך הזמין את הרב לארמונו המפואר, כיבד אותו מאוד, ביקש ממנו שיחל במלאכת השיבוץ והציע לו סכום עצום. למרבה הפלא, סירב הרב הקדוש לבקשה משום שהשלים את חסרונו לאותו שבוע ולא היה מוכן לבטל תורתו. המלך כעס מאוד, נתן לו את חומרי הגלם ודרש שתוך שבוע המלאכה תיעשה. כאשר הגיעו השליחים לקחת את הכתר המפואר, הם נדהמו לראות שהרב עוסק בתורה ואפילו לא התחיל במלאכה. שמע המלך ופסק מיד להשליכו לגוב האריות. לעיני המלך והשרים, הרב הושלך לבור מלא אריות רעבים, אולם, הרב התיישב במרכז, כל האריות באו אליו בהכנעה, התיישבו לצדו וליקקו את עפר רגליו. הרב החל ללמוד משניות בקול נעים מול "תלמידיו החדשים".

המלך והשרים נדהמו. אחד המשרתים אמר "אולי האריות אינם רעבים". אותו משרת הושלך לעבר האריות, והם מיד קפצו עליו ואכלו את בשרו. אז הבינו כולם שהרב היהודי, האור החיים', הוא איש קדוש. המלך פקד להוציאו מהבור, העניק לו מתנות רבות, ליווה אותו בכבוד גדול לביתו והבטיח לו שיותר לא יפריע לו בעבודת הקודש שלו.

אמר הבעל שם טוב, שעיקר האדם הוא צלם דמות האדם שבו, וכל זמן שהוא שומר על עצמו שלא לעשות עבירות, יש עליו צלם אלוקים, והבהמות והחיות אינן יכולות לפגוע בו.

מידת חסד - סיימת לקרוא העבר לחבר

לרפואה שלימה סוגי שולמית בת חרדה

לעילוי נשמת יעקב בן עישה

להקדשות 052-7656075

לעילוי נשמת אפרים אליהו בן מרים

לברכת והצלחת יוסף נקי בן שרה וב"ב

אלה הפרשה

"זכר" גמטרייה "ברכה" (227) לפי שכשנולד בן זכר מגיע על ידו ברכה מפני שמצוות רבות מקיים האב בזכותו, ואלו הן א:מצות פריה ורבייה ב:מצות מילה. ג:פדיון הבן (אם בכור הוא ואינו כהן או לוי). ד:מלמדו תורה. ה:חינוך במצוות ו: משיאו אשה.

כתוב בפסוק שהמצורע "בדד ישב מחוץ למחנה מושבו" (פי"ג פסו' מ"ו) למה יושב הוא לבד? מפני שמחלה זו מדבקת את נמצאים על ידו (פי' דעת זקנים). וזהו שכתוב בפסוק "וזאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו והובא אל הכהן" "והובא" קרי ביה והוא בא (אם תחלק המילה לשתיים), לפי שאין לו מי שיביאנו שהכל בדילין ממנו בכדי שלא ידבקו מצרעתו.

כתב רבינו החפץ חיים בספרו תורת הבית: שאף שאנו מחויבים לבטל תורה כדי להציל נפשות, ואפילו בשביל מצוה קטנה שאינה יכולה להעשות על ידי אחרים יש לבטל תורה, מכל מקום אם נזדמן לאדם אחד להציל נפשות, ולשני לא הזדמן, אלא ישב ועסק בתורה, אם ישאלו אותו מי פעל יותר, לכאורה כולם ישיבו שהמציל נפש מישאל גדול יותר. אבל חכמינו ז"ל גילו לנו, שאף שגדולה מצוות פיקוח נפש מאוד, מכל מקום אותו אחד שלא נזדמנה לו מצוה זו, ורק עסק בתורה, גדולה מעלתו יותר.

כאחד הימים הגיע אדם אחד לרבינו

יעקב קניבסקי זצ"ל עם פתקה, וכתב את שמו עליה וביקש ברכה. כשראה הרב את שמו, שאל אותו: האם יש לך אח בשיכון ויזניץ בבני ברק, ששמו פלוני? והשיב לו: כן. הרב לא הכיר את האיש ולא את אחיו מימיו, וציווהו שיאמר לאחיו שיבוא אליו.

כשבא האח, שאלו הרב: כשהיית בחור, האם למדת בבית מדרש פלוני בכל ערב שבת? אמר האח: כן. שאל הרב: זוכר אתה את השמש הזקן שהיה מנקה את בית המדרש? כן, אמר האח. שוב שאל הרב: האם אתה זוכר שהיה מפריע לך ללמוד בשעה שהיה מנקה את בית המדרש, והיה מזיז אותך מכאן לכאן? אמר לו: כן.

אמר לו הרב: הנה הלילה בא אלי אותו שמש, ואמר לי שאין לו מנוחה בעולם העליון בגלל שביטל תורה, ואמר לי את שימך. ולכן מבקש אני ממך שתלך מיד על קברו ותמחול לו על כל הביטול תורה שגרם לך!

באותה שעה אמר הרב: הרי אפילו שהשמש עשה מלאכתו, והיה צריך לנקות את בית המדרש, עם כל זה כיון שיצא על ידי זה ביטול תורה, לא היה לו מנוחה למעלה.

בשלושה כתרים נכתרו ישראל: כתר תורה, כתר כהונה וכתר מלכות. כתר כהונה זכה בו אהרון הכהן ובניו. כתר מלכות זכה בו דוד המלך ובניו. כתר תורה מונח ומוכן לכל ישראל, וכל מי שרוצה יבוא ויטול.

משל ונמשל

רבי דוד הנגיד נשא משלו ואמר: מנהג הנה במדינה אחת גדולה, שכל שנה היו ממליכים עליהם מלך שאינו מבני המדינה, והיו יוצאים למדבר רחוק מן המדינה,

והאדם הזר הראשון שהיה נראה להם מתקרב למדינה, היו ממליכים אותו עליהם, ונותנים לו שיעשה באוצרות שבארמון כפי רצונו. אולם כל מלכותו של אותו המלך הייתה שנה אחת בלבד ולא יותר, ובגמר השנה מפשיטים את בגדיו, ומוציאים אותו מהמדינה ערום מכל מה שיש בה, אף על פי שבמשך מלכותו היה עושה כחפצו, ובונה ארמונות, ונוטע גנים, ולובש מבחר המלבושים, ואוכל מבחר המאכלים, ורוכש כל דבר יפה, ומתענג בכל מיני תאוות.

פעם אחת מנו עליהם איש זר שהיה פקח גדול, ואמרו לו: אנחנו ומדינתנו וכל קניינינו הכל שלך, וכל האוצרות והארמונות והפרדסים הם רכושך. חשב האיש בדעתו: איזה תועלת יהיה לי בזה, הרי לאחר שתעבר השנה, הם יפשיטוני ויוציאוני מן המדינה, ואחזר להיות כמו שהייתי, ובנוסף לכך יהיו חיים קשים יותר מעכשו, מפני שאחר שהתרגלתי לחיי ענג, כיצד אחזר לחיות חיי צער?! לכן החליט האיש לבנות לו ארמון מפאר מחוץ לאותה מדינה, והשקיע בו את כל האוצרות היקרות שהיו ברשותו, ובמשך כל אותה שנה לא נתן שינה לעיניו ולא נהנה פראוי, מפני שהיה טרוד לסיים את מלאכת בניית הארמון כמה שיותר מהר. לאחר שהסתיימה השנה, היה האיש בוכה וצוחק.

כשראוהו אנשיו שאלוהו מה פשר הצחוק והבכי הזה? השיב להם האיש: אני צוחק משמחתי על הארמון שבניתי לי שמחר אסע לשם ואהנה ממנו. אך בכיתי מפני שהסתיימה השנה וכבר לא אוכל לאסוף ולצבור עוד אוצרות עבודה. הנמשל מובן מאליו; האדם בא לעולם הזה, ומבלה את ימיו בתענוגים, ושוקע בתאוות העולם הנפסדות, ושוכח שיום יבוא ויצטרך לעזב את העולם הזה, ולא יקח עמו מאומה.

אבל אדם חכם, מבין תכף שהעולם הזה וכל מה שיש בו, נפסדים ואובדים, ולא יועיל לו אלא עסק התורה והמצוות והמעשים טובים, שבהם בונה לו את הארמון שעתיד לקבל לאחר מותו. אשרי למי שנפקח שכלו, והבין זאת, והלך והשתדל לאסוף צידה לאחריתו.

נמויות של שפע יורדים

ידוע מעלת

הבל פיהם של תינוקות של בית רבן

ועם מזמורי התהילים שחיבר

דוד המלך ע"ה

המעלה כפולה והישועה מהירה

ומחכים רק לכם!!

לתרומות והקדשות:
052-7656075

לתרומות והקדשות:
052-7656075

* יסוּעָה * בְּרַכָּה * הַצְלָחָה * בְּאִימוּז * רְפוּאָה * חַיּוּז * כִּרְע * קוֹדֵשׁ * אִידָה * קָה * פְּרֻסָּה * דִּירָה * אֶל"ן